

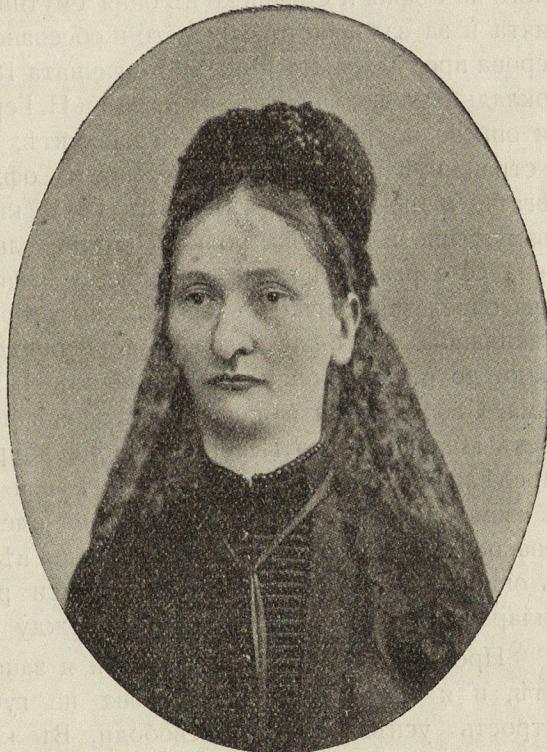
си отидешъ поскоро на постътъ си, да не става вече като миналогодишното народно движение“. Като взель всичко това въ съображение, волею и не- волею тръбвало пакъ и скоро да напусне своя градъ и потеглува за Цариградъ прѣзъ селото Гурубляни. Утрешний день суши паша привика десетина души младежи отъ испращаите на изслѣдование и ги пита: „Зашто вие испращахте мъсковеца?“ Едни казватъ: „Кумъ ни е“. Други казватъ: „По семейни върски роднини сме“. Трети казватъ: „По селата за търговията си бехъ и случайно бехме на манастира“.

(„Белѣшки“, с. 54—67).

г. Йорданка Филаретова

Съпругата на С. Филаретовъ играе видна роля въ живота на софиянци преди и следъ освобождението. Тя е родена на 19. III. 1843 г. въ София. Дъщеря била на състоятелния първенецъ хаджи Коце-Никола Ивановъ. Още въ детски години се отли- чавала съ скромность, доброта и любознателност. Когато презъ 1858 г. С. Филаретовъ открива девическо училище въ София, тя е една отъ първите ученички. На 16. VI. 1859 г. Филаретовъ пише на Н. Геровъ:

„Сега има друга дѣвойка, дъщеря на известный тебѣ хаџ Коца (кой векъ е умрѣлъ), балдѣза на Д. Трайковича и Манулакя Ташёва. Она не дурна собою, кроткаго нрава, и отъ какъ са е отворило тута дѣви- ческо училище, она, безъ да гледа тукашни предразсудки, прѣва отъ софийски-тѣ дѣвойки, момы (она е на 15 год.) е започела да ходи въ училище-то редовно и да са учи. Сега чете и пише бѣлгарски по- слободно и отъ свої-тѣ учитељкѣ. Споредъ нея около де- сетина други момы ходятъ и са учїтъ не дурно“ (Изъ архивата на Н. Геровъ. Кн. I, с. 531, № 2439). Филаретовъ се оженва за нея на 16. X. 1860 г. Само следъ три години Йорданка остава вдовица, съ малко дете. Наставатъ тежки дни. Отъ сега нататъкъ се проявява,нейниятъ твърдъ характеръ, упорита воля, енергия. Получила руска пенсия на първо време остава въ Цариградъ. Тя иска да отгледа и изучи детето

Йорданка Филаретова